

enhver Ejendom skal aflevere al Avl af Rug og Hvede, ombyttet med Majs eller Byg eller Hvedeklid, og forudsat, at de har afleveret Varen i god Stand, faar de Kilogram for Kilogram. Samme Ombytningsret har ifølge Lovforslagets § 3 enhver Jordbruger, som afleverer mere Brødkorn, end hvad Ligningen paabyder. Dette er Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, og jeg kan ikke se rettere, end at det i høj Grad tager Hensyn til, at Ligningen ikke kommer til at genere Jordbrugerne i nogen nævneværdig Grad.

Prisen, der skal betales for det afleverede Korn, er fastsat til 30 Kr. pr. hkg uanset, om der afleveres Rug, Hvede eller Byg, Blandsæd eller Havre; de sidstnævnte Kornsorter modtages dog kun i de Tilfælde, hvor man ikke har været i Stand til at aflevere Rug. Om Prisen ønsker jeg kun at sige, at det forekommer mig, det vilde have været heldigere, om den højtærede Indenrigsminister havde fulgt det mindre Landbrugs Repræsentanters Forslag, hvorefter der kun skulde betales 28 Kr. pr. hkg, og det forekommer mig, at Ministeren saa meget bedre kunde have gjort dette, som den Ligning, der foreslaas af Ministeren, dog maa siges at være lempeligere end den Ligning, som det mindre Landbrugs Repræsentanter har foreslaaet. At Ligningen er lempeligere, vil man kunne overbevise sig om ved at anstille Betragtninger over, hvad forskellige Landbrug vil komme til at yde. Man kan saa nogenlunde regne sig til, hvad Ejendommene i Gennemsnit vil komme til at yde, naar man har Arealet og saa nogenkunde kender Beliggenheden. Det, hver enkelt Ejendom derefter skal udrede, kan paa ingen Maade, i hvert Fald efter den Høst, vi faar i Aar, siges at overstige de paagældende Ejendommens Ydeevne. Efter Ministeriets Lovforslag skal der efter selve Ligningen kunne indgaa i Statens Lagre 3,2 Mill. hkg. Korn, men da al Avl af Brødkorn skal afleveres, og denne Avl sikkert er betydelig over 3,2 Mill hkg, kan enhver sige sig selv, at der vil indgaa meget større Mængder. Man kan ikke vide noget bestemt om, hvor stor Høsten af Rug og Hvede vil blive i Aar, men det er vel ikke usandsynligt, at den bliver omkring 5 Mill. hkg. Der skal altsaa betydelige Mængder af Majs til Ombytning af en betydelig Del af det Korn, der indgaar i Statens Lagre; antagelig op imod 2 Mill. Tdr. Majs skal der stilles til Raadighed. Spørgsmaalet er nu: Har Staten saa store Mængder af Majs? Jeg tror,

at man maa besvare Spørgsmaalet med Nej. Saa vidt mig bekendt er der kun indkøbt mindre Mængder af Majs til Ombytning, vel ikke mere end Halvdelen, maaske knap det.

Hvad er nu Grunden til, at man ikke i Tide har sikret sig den nødvendige Majs til Ombytning af Brødkornet, da man dog hele Tiden har syslet med Tanken om, at i hvert Fald en Del af det Korn, der skal afleveres til Staten, skulde kunne paaregnes ombyttet med Majs? Jeg ser mig ikke i Stand til selv at give Svar paa Spørgsmaalet, i hvert Fald ikke fuldt ud, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister her at give Tinget fuld Oplysning om, hvorledes det forholder sig med Foderstofcentralens Virksomhed og det staaende Landbrugsudvalgs Stilling hertil. Det er mig bekendt, at man, i hvert Fald paa et Tidspunkt, der ikke ligger saa forfærdelig langt tilbage, har været i Stand til at købe Majs i betydelig Mængde, ja, vel i saa stor Mængde, som der overhovedet kunde blive Tale om at anvende her i Landet, til en Pris, der laa omkring 11½ — 12 — 13 Kr. pr. 100 kg. I Øjeblikket er Prisen derimod oppe paa 19 Kr. pr. 100 kg. Det er sagt mig, at det staaende Landbrugsudvalgs Flertal, altsaa det store Landbrugs Repræsentanter, hele Tiden har stillet sig yderst modvilligt overfor Tanken om at sikre Staten den fornødne Mængde Majs til Ombytning med Brødkorn. Jeg har ikke været i Stand til paa første Haand at kontrolere Rigtigheden af Paastanden om, at det staaende Landbrugsudvalgs Flertal har stillet sig paa dette Standpunkt. Det forekommer mig imidlertid, at det vilde være i høj Grad nyttigt til Bedømmelsen af hele Spørgsmaalet af faa en fuldstændig Udredning her i Rigsdagen af dette Forhold. Under alle Omstændigheder er det da givet, at Tiden i nogen Maade er forpasset, og at man nu vil komme til at betale mindst en 5—6 Kr. mere pr. Tønde Majs, end man kunde have købt den til for nogle faa Maaneder siden, og da der er Tale om, at Staten skal købe ganske sikkert yderligere ca. 1 Mill. Tønder, kan enhver jo regne sig til, hvor mange Penge Staten her har sat til eller vil komme til at betale mere, end den havde behøvet, hvis man i rette Tid havde købt de nødvendige Mængder af Majs. Vi har jo en Foderstofcentral, som forestaar Indkøbet af Majs og i det hele taget af Foderstoffer, men ikke saaledes, at der derved paaføres Staten nogen Forpligtelse. Og denne Foderstofcentral kunde